

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2007/65/EY,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2007,

televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan,

ottavaa huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiivillä 89/552/ETY ⁽⁴⁾ sovitetaan yhteen tiettyjä televisiolähetystoimintaa koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Audiovisuaalisten mediapalvelujen uudet lähetysteknologiat edellyttä-

vät kuitenkin sääntelyjärjestelmän mukauttamista siten, että siinä voidaan ottaa huomioon rakenteellisten muutosten, tieto- ja viestintätekniikoiden leviämisen ja teknologian kehittymisen vaikutukset liiketoimintamalleihin ja erityisesti kaupallisen lähetystoiminnan rahoitukseen sekä varmistaa mahdollisimman hyvät kilpailuedellytykset ja oikeusvarmuus eurooppalaiselle tietoteknologialle sekä Euroopan mediayrityksille ja sen media-alan palveluille ja lisäksi taata kulttuurien ja kielten moninaisuuden kunnioittaminen.

(2) Vaikka televisiolähetystoimintaa koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä sovitetaan jo yhteen direktiivillä 89/552/ETY, tilattavien (on-demand) audiovisuaalisten mediapalvelujen kaltaiseen toimintaan liittyvissä säännöissä on eroavaisuuksia, joista osa saattaa haitata näiden palvelujen vapaata liikkuvuutta Euroopan yhteisössä ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.

(3) Audiovisuaaliset mediapalvelut ovat niin kulttuurin kuin kaupan alan palveluja. Niillä on kasvava merkitys yhteiskuntien, demokratian – varsinkin tiedonvälityksen vapauden, mielipiteiden moninaisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden turvaamalla – koulutuksen ja kulttuurin kannalta, ja sen vuoksi on perusteltua soveltaa näihin palveluihin tiettyjä erityissääntöjä.

(4) Perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdassa määrätään, että yhteisön on otettava kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon perustamissopimuksen muiden määräysten mukaisessa toiminnassaan erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

(5) Euroopan parlamentti pyysi Dohan kierroksesta ja WTO:n ministerikokouksesta 1 päivänä joulukuuta 2005 ⁽⁵⁾ ja 4 päivänä huhtikuuta 2006 ⁽⁶⁾ antamissaan päätöslauselmissa jättämään julkiset peruspalvelut kuten

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 202.

⁽²⁾ EUVL C 51, 6.3.2007, s. 7.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 15. lokakuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 29. marraskuuta 2007.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

⁽⁵⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁶⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

audiovisuaaliset palvelut palvelujen kaupan vapauttamista koskevan GATS-neuvottelukierroksen ulkopuolelle. Euroopan parlamentti tuki 27 päivänä huhtikuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevaa Unescon yleissopimusta, jossa todetaan erityisesti, että ”kulttuuritoiminnoilla, hyödykkeillä ja palveluilla on sekä taloudellinen että kulttuurinen arvo, koska ne toimivat identiteettien, arvojen ja merkitysten välittäjinä eikä niitä siten voi kohdella pelkästään kaupallista merkitystä omaavina”. Unescon yleissopimus hyväksyttiin yhteisön puolesta kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen tekemisestä 18 päivänä toukokuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/515/EY ⁽²⁾. Yleissopimus tuli voimaan 18 päivänä maaliskuuta 2007. Tässä direktiivissä kunnioitetaan mainitun yleissopimuksen periaatteita.

- (6) Perinteiset audiovisuaaliset mediapalvelut – kuten televisio – ja kehityksessä olevat tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut tarjoavat huomattavia työllisyysmahdollisuuksia yhteisössä varsinkin pienissä ja keskisuurissa yrityksissä sekä edistävät talouskasvua ja investointeja. Kun pidetään mielessä yhdenvertaisten mahdollisuuksien merkitys ja todelliset eurooppalaiset audiovisuaaliset mediapalvelumarkkinat, olisi noudatettava sisämarkkinoiden peruseriaatteita, kuten vapaata kilpailua ja yhdenvertaista kohtelua, jotta voidaan varmistaa audiovisuaalisten mediapalvelumarkkinoiden avoimuus ja ennustettavuus sekä saavuttaa ongelmaton pääsy markkinoille.
- (7) Audiovisuaalisia mediapalveluja tarjoavat eurooppalaiset yritykset joutuvat toimimaan kehityksessä oleviin tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavan sääntelyn osalta oikeudellisesti epävarmassa ja toimintaedellytyksiltään epätasapuolisessa ympäristössä. Kilpailun vääristymisen välttämiseksi, oikeusvarmuuden parantamiseksi, sisämarkkinoiden täydentämiseksi ja yhtenäisen tietalueen synnyn helpottamiseksi on siten tarpeen, että sekä televisiolähetystoiminnalla tarjottaviin (lineaariset audiovisuaaliset palvelut) että tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin (ei-lineaariset audiovisuaaliset mediapalvelut) sovelletaan ainakin tiettyjä yhteensovitettuja perussääntöjä. Direktiiviin 89/552/ETY sisältyvät peruseriaatteet eli alkuperämaan periaate ja yhteiset vähimmäisvaatimukset, ovat osoittautuneet toimiviksi, ja ne olisi tästä syystä säilytettävä.
- (8) Komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2003 audiovisuaalialan sääntelyn tulevaisuutta Euroopassa koskevan tiedonannon, jossa se korosti, että alan sääntelyssä on sekä nyt että tulevaisuudessa turvattava tietyt yleiset edut, kuten kulttuurien moninaisuus, oikeus tiedonsaantiin, me-

dian moniarvoisuus, alaikäisten suojeleminen ja kuluttajansuoja sekä yleisön tietoisuuden ja medialukutaidon edistäminen.

- (9) Julkisesta yleisradiotoiminnasta 25 päivänä tammikuuta 1999 annetussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa ⁽³⁾ vahvistettiin uudelleen, että julkisen yleisradiotoiminnan tehtävän täyttäminen edellyttää edelleen tekniikan kehityksen hyödyntämistä. Yksityisten ja julkisten audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien rinnakkaiselo erottaa eurooppalaiset audiovisuaaliset mediamarkkinat muista.
- (10) Komissio on tehnyt aloitteen ”i2010: eurooppalainen tietoyhteiskunta”, jolla pyritään edistämään kasvua ja työllisyyttä tietoyhteiskunta- ja media-aloilla. Kyse on kattavasta strategiasta, jonka tarkoituksena on tukea eurooppalaista sisällöntuotantoa, digitaalitalouden kehittämistä ja tietotekniikan käyttöönottoa osana tietoyhteiskunnan palvelujen sekä mediapalvelujen, verkkojen ja päätelaitteiden lähentymiskehitystä nykyaikaistamalla ja hyödyntämällä kaikkia Euroopan unionin politiikan välineitä: sääntelyä, tutkimusta ja kumppanuuksia teollisuuden kanssa. Komissio on sitoutunut luomaan yhdenmukaiset sisämarkkinapuitteet tietoyhteiskunta- ja mediapalveluille nykyaikaistamalla audiovisuaalisten palvelujen oikeudelliset puitteet, ensimmäisenä askeleena vuonna 2005 tehty komission ehdotus ”televisio ilman rajoja” -direktiivin nykyaikaistamisesta ja muuttamisesta audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaksi direktiiviksi. i2010-aloitteen tavoite saavutetaan periaatteessa antamalla toimialojen kasvua ja pitämällä sääntelyä vain tarpeellisissa rajoissa samalla kun vastaperustettujen pienyritysten, jotka luovat tulevaisuudessa vaurautta ja työpaikkoja, annetaan kukoistaa, innovoida ja luoda työllisyyttä vapailla markkinoilla.
- (11) Euroopan parlamentti on 4 päivänä syyskuuta 2003 ⁽⁴⁾, 22 päivänä huhtikuuta 2004 ⁽⁵⁾ ja 6 päivänä syyskuuta 2005 ⁽⁶⁾ antanut päätöslauselmat, joissa kehoitettiin muokattamaan direktiiviä 89/552/ETY rakenteellisten muutosten ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi siten, että samalla kunnioitetaan kaikilta osin direktiivin peruseriaatteita, jotka pätevät edelleen. Lisäksi se antoi periaatteellisen tuen kokonaisvaltaiselle lähestymistavalle, jossa määritetään perussäännöt kaikille audiovisuaalisille mediapalveluille ja lisäsääntöjä televisiolähetystoiminnalle.

⁽³⁾ EYVL C 30, 5.2.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma aiheesta ”Televisio ilman rajoja” (EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 453).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma EU:ssa ja varsinkin Italiassa tapahtuvasta sananvapauden ja tiedonvälityksen perusoikeuksien rikkomisesta (perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1026).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma ”televisio ilman rajoja” -direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 4 ja 5 artiklan soveltamisesta vuosina 2001–2002 (EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 117).

⁽¹⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 104.

⁽²⁾ EUVL L 201, 25.7.2006, s. 15.

- (12) Tällä direktiivillä edistetään perusoikeuksien kunnioittamista, ja siinä otetaan kaikilta osin huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklassa tunnustetut periaatteet. Tältä osin tämä direktiivi ei millään tavoin saisi estää jäsenvaltioita soveltamasta kunkin valtion valtiosääntöön sisältyviä säännöksiä, jotka koskevat painovapautta ja tiedotusvälineitä koskevaa sananvapautta.
- (13) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin, joita jäsenvaltioille aiheutuu teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽²⁾ soveltamisesta. Näin ollen direktiivin 98/34/EY 8 artiklassa määriteltyjen menettelyjä koskevien velvoitteiden olisi kosketettava sellaisia ehdotuksia tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettaviksi kansallisiksi toimenpiteiksi, jotka ovat luonteeltaan ankarampia tai yksityiskohtaisempia kuin ne, joita pelkkä tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää.
- (14) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/21/EY ⁽³⁾ ei sen 1 artiklan 3 kohdan mukaan rajoteta yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla yhteisön oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaalialan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin.
- (15) Mikään tämän direktiivin säännös ei saisi vaatia tai kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön uusia toimi- tai viranomaislupajärjestelmiä minkään tyyppiselle audiovisuaaliselle mediapalvelulle.
- (16) Tässä direktiivissä olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän käsitettävä ainoastaan sellaiset audiovisuaaliset mediapalvelut, siitä riippumatta, ovatko ne televisiolähetystenä tarjottavia vai tilattavia, jotka ovat joukkoviestintäpalveluja eli palveluja, joiden vastaanottajiksi on tarkoitettu merkittävä osa suuresta yleisöstä ja joilla voi olla selkeä vaikutus merkittävään osaan suuresta yleisöstä. Sen soveltamisala olisi rajoitettava palveluihin siten kuin ne on määritelty perustamissopimuksessa, ja siksi sen piiriin olisi kuuluttava kaikenlainen taloudellinen toiminta, mukaan luettuna julkisen palvelun yritysten harjoittama toiminta, mutta se ei saisi kattaa toimintaa, joka on pääasiassa muuta kuin taloudellista ja joka ei kilpaile televisiolähetystoiminnan kanssa, kuten yksityisiä verkkosivustoja ja palveluja, jotka sisältävät yksityisten käyttäjien tuottaman audiovisuaalisen sisällön tarjoamista tai levittämistä jaettavaksi ja vaihdettavaksi asiasta kiinnostuneiden eri ryhmien sisällä.
- (17) Tilattaville audiovisuaalisille mediapalveluille on ominaista, että ne ovat televisio-ohjelmien kaltaisia eli ne kilpailevat samasta yleisöstä kuin televisiolähetykset, ja käyttäjä voi palvelujen luonteen ja niiden vastaanottamistavan johdosta perustellusti olettaa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan sääntelyn mukainen suoja koskee näitä palveluja. Tämän huomioon ottaen sekä vapaata liikkuvuutta ja kilpailua koskevien erojen torjumiseksi ohjelman käsite olisi tulkittava dynaamisesti ottamalla huomioon televisiolähetystoiminnassa tapahtuva kehitys.
- (18) Tässä direktiivissä olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän käsitettävä joukkotiedotusvälineet siltä osin kuin ne suorittavat suurta yleisöä koskevia tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistustehtäviään, mihin olisi sisällyttävä audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, mutta ei minkäänlaista yksityisluonteista viestien vaihtoa, kuten sähköpostiviestien lähettämistä vähäiselle määrälle vastaanottajia. Määritelmän ulkopuolelle olisi jätettävä kaikki palvelut, joiden päätarkoituksena ei ole ohjelmien tarjonta, eli palvelut, joissa audiovisuaalista sisältöä esiintyy ainoastaan satunnaisesti eikä sen välittäminen ole palvelun päätarkoitus. Tällaisia ovat esimerkiksi verkkosivustot, joilla on pelkästään oheisaineiston asemassa audiovisuaalisia elementtejä, kuten animoituja graafisia elementtejä, lyhyitä mainospaloja tai tuotteeseen tai muuhun kuin audiovisuaaliseen palveluun liittyvää tietoa. Näistä syistä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä myös tietyn rahallisen panoksen käsittävät pelit kuten arpajaiset, vedonlyönnit ja muu rahapeliteimintä, online-pelit ja hakukoneet, mutta ei vedonlyöntiin tai rahapeleihin kohdistuva yleisradiotoiminta.
- (19) Tässä direktiivissä olisi mediapalvelujen tarjoajan määritelmän ulkopuolelle jätettävä sellaiset luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, jotka ainoastaan välittävät ohjelmia, joista toimituksellisessa vastuussa on kolmas osapuoli.
- (20) Televisiolähetystoimintaan kuuluvat tällä hetkellä erityisesti analoginen ja digitaalinen lähetystoiminta, streaming-lähetykset, webcasting-lähetykset ja jälkilähetysvideot, kun taas tilausvideopalvelu (video-on-demand) on tilattavaa audiovisuaalista mediapalvelua. Tämän direktiivin vaatimusten olisi sellaisten televisiolähetysten tai televisio-ohjelmien osalta, joita sama mediapalvelujen tarjoaja tarjoaa lisäksi tilattavana audiovisuaalisena mediapalveluna, katsottava yleensä täyttyvän televisiolähetyskiin eli lineaariseen lähetystoimintaan sovellettavien vaatimusten täyttyessä. Jos erilaisia palveluja tarjotaan rinnakkain ja ne ovat selvästi erillisiä palveluja, tätä direktiiviä olisi sovellettava kuhunkin kyseessä olevaan palveluun.
- (21) Sanomalehtien ja aikakauslehtien sähköisten versioiden ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/96/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 81).

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 717/2007 (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 32).

- (22) Tässä direktiivissä käsitteellä 'audiovisuaalinen' olisi tarkoitettava äänen kanssa tai ilman ääntä olevaa liikkuvaa kuvaa, joten se kattaa mykkäelokuvat mutta ei äänilähettyksiä eikä radiopalveluja. Vaikka audiovisuaalisen mediapalvelun pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia, tällaisen palvelun määritelmän olisi katettava myös tällaisiin ohjelmiin liittyvä tekstisisältö, kuten tekstityspalvelut ja sähköiset ohjelmaoppaat. Erilliset tekstipohjaiset palvelut eivät saisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan eikä direktiivillä saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden vapautteen säännellä tällaisia palveluja kansallisella tasolla perustamissopimuksen mukaisesti.
- (23) Toimituksellisen vastuun käsite on keskeisessä asemassa määriteltäessä mediapalvelun tarjoajan asemaa, ja siten myös audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän kannalta. Jäsenvaltiot voivat täsmentää toimituksellisen vastuun näkökohtia, etenkin tehokkaan valvonnan käsitettä, antaessaan tämän direktiivin täytäntöönpanosääntönsä. Tällä direktiivillä ei olisi rajoitettava niitä poikkeuksia vastuusta, joista säädetään tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY⁽¹⁾ ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä").
- (24) Televisiolähetystoiminnan yhteydessä reaaliaikaisen katselun käsitteen olisi sisällettävä myös lähes reaaliaikainen katselu, koska ohjelman lähettämisen ja vastaanoton välillä voi esiintyä eripituisia lyhyitä viiveitä, jotka johtuvat lähetysprosessiin liittyvistä teknisistä syistä.
- (25) Kaikkien audiovisuaalisten mediapalveluiden määritelmään sisältyvien ja johdanto-osan 16–23 kappaleessa selitettyjen piirteiden olisi toteuduttava samanaikaisesti.
- (26) Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten rinnalle olisi tässä direktiivissä otettava käyttöön laajempi audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän käsite, jonka piiriin eivät kuitenkaan saisi kuulua viralliset tiedotukset eivätkä korvauksetta lähetettävät hyväntekeväisyysvetoomukset.
- (27) Alkuperämaan periaate olisi säilytettävä tämän direktiivin ydinperiaatteena, koska se on keskeisen tärkeä sisämarkkinoiden aikaansaamisen kannalta. Tätä periaatetta olisi sen vuoksi sovellettava kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotta mediapalvelun tarjoajille voidaan taata oikeusvarmuus, joka on välttämätön edellytys uusille liiketoimintamalleille ja tällaisten palvelujen käyttöönotolle. Periaate on olennaisen tärkeä myös tietojen ja audiovisuaalisten ohjelmien vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla.
- (28) Vahvan, kilpailukykyisen ja yhdenmetyt eurooppalaisen audiovisuaalisen alan edistämiseksi sekä median moniarvoisuuden lisäämiseksi kaikkialla Euroopan unionissa vain yhdellä jäsenvaltiolla olisi oltava tiettyä audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajaa koskeva lainkäyttövalta, ja tiedon moniarvoisuuden olisi oltava Euroopan unionin perusperiaate.
- (29) Teknologian kehityksen ja erityisesti satelliittivälitteisten digitaalilähetysten kehittymisen johdosta olisi lisäperusteita mukautettava, jotta voidaan varmistaa asianmukainen sääntely ja sen tehokas täytäntöönpano ja antaa toimijoille on todellista valtaa tällaisen audiovisuaalisten mediapalvelujen sisällön suhteen.
- (30) Koska tämä direktiivi koskee palveluja, jotka tarjotaan Euroopan unionin suurelle yleisölle, sitä olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka yleisö voi yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vastaanottaa tavanomaisen kuluttajalaitteen avulla suoraan tai epäsuorasti. Tavanomaisen kuluttajalaitteen määrittely olisi jätettävä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtäväksi.
- (31) Perustamissopimuksen 43–48 artiklassa määrätään sijoittautumisvapautta koskevasta perusoikeudesta. Sen vuoksi mediapalvelujen tarjoajien olisi yleensä voitava valita vapaasti jäsenvaltio, johon ne haluavat sijoittautua. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi korostanut, että "perustamissopimuksessa ei kielletä yritystä tarjoamasta vapaasti palvelujaan silloin, kun se ei tarjoa palveluja siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut"⁽²⁾.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä lainkäyttövaltaansa kuuluviin mediapalvelun tarjoajiin alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee, kuitenkin varmistuen, että nämä säännöt ovat yhdenmukaisia yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa. Sellaisia tilanteita varten, joissa jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva televisiolähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa televisiolähettyksiä, jotka on suunnattu kokonaan tai pääosin toisen jäsenvaltion alueelle, vaatimus jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä ja sääntöjen kiertämisen ollessa kyseessä, asiaa koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön koontaminen lainsäädännöksi⁽³⁾ olisi – yhdistettynä sovellettavien menettelyjen tehostamiseen – tarkoituksenmukainen ratkaisu, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden huolenaiheet vaarantamatta alkuperämaan periaatteen asianmukaista soveltamista. Yhteisöjen tuomioistuin on perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklaan liittyvässä oikeuskäytännössään kehittänyt yleisen edun mukaisten sääntöjen käsitteen, joka sisältää muun muassa kuluttajansuojaa, alaikäisten suojelua ja kulttuuripolitiikkaa koskevia sääntöjä. Yhteistyötä pyytävän jäsenvaltion olisi varmistettava, että kyseessä olevat yksityiskohtaisemmat kansalliset erityissäännöt ovat objektiivisesti katsoen välttämättömiä, että niitä sovelletaan ketään syrjimättä ja että ne eivät mene pidemmälle kuin on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Asia C-56/96 VT4, tuomion 22 kohta; asia C-212/97 Centros v. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; ks. myös asia C-11/95, komissio v. Belgian kuningaskunta ja asia C-14/96, Paul Denuit.

⁽³⁾ Asia C-212/97, Centros v. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; asia C-33/74, Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging; asia C-23/93, TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media, 21 kohta.

- (33) Jäsenvaltion arvioidessa tapauskohtaisesti, onko johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen mediapalvelujen tarjoajan lähetykset suunnattu kokonaan tai osittain sen omalle alueelle, se voi käyttää indikaattoreita, kuten mainos- ja/tai tilaustulojen alkuperä, palvelun pääasiallista kieltä tai sellaisten ohjelmien tai kaupallisten tiedonantojen lähettämistä, jotka on suunnattu erityisesti sen jäsenvaltion yleisölle, jossa ne vastaanotetaan.
- (34) Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin nojalla ja alkuperämaan periaatteen soveltamisesta huolimatta toteuttaa toimenpiteitä, joilla rajoitetaan televisiolähetysten vapaata liikkuvuutta, mutta ainoastaan tietyn edellytyksen ja tässä direktiivissä säädettyä menettelyä noudattaen. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin toistuvasti katsonut, että palvelun tarjonnan rajoituksia, kuten kaikkia poikkeuksia perustamissopimuksen peruseriaateista, on tulkittava suppeasti ⁽¹⁾.
- (35) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta niiden vapaan tarjoamisen rajoittamisen olisi oltava mahdollista vain sellaisten ehtojen ja menettelyjen mukaisesti, jotka ovat samat kuin direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa jo säädetty.
- (36) Komissio tähdensi Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan tiedonannossa "Parempaa sääntelyä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi Euroopan unionissa", että kussakin tapauksessa on tarpeen tehdä huolellinen analyysi soveltuvasta sääntelytavasta erityisesti sen toteuttamiseksi, onko lainsäädäntö toivottavaa asianomaisella alalla ja asianomaista ongelmaa varten vai olisiko harkittava muita vaihtoehtoja, kuten yhteissääntelyä tai itsesääntelyä. Kokemus on lisäksi osoittanut, että yhteis- ja itsesääntelyvälineiden käytöllä, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset oikeusperinteet, voi olla merkittävä asema toteutettaessa korkeatasoista kuluttajansuojaa. Toimenpiteet yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi kehittyvien audiovisuaalisten mediapalvelujen alalla ovat tehokkaampia, jos ne toteutetaan palvelujen tarjoajien oman aktiivisen tuen avulla.

Itsesääntely on siten eräänlainen vapaaehtoinen aloite, jolla taloudellisille toimijoille, työmarkkinaosapuolille ja hallituksista riippumattomille järjestöille tai yhdistyksille annetaan mahdollisuus hyväksyä keskuudessaan itseään koskevia yhteisiä suuntaviivoja. Jäsenvaltioiden olisi erilaisten oikeudellisten perinteidensä mukaisesti tunnustettava merkitys, joka tehokkaalla itsesääntelyllä voi olla voimassa olevan lainsäädännön ja/tai hallinnollisten mekanismien täydentäjänä, sekä sen hyödyllinen vaikutus tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiselle. Vaikka itsesääntely saattaa muodostaa täydentävän menetelmän tä-

män direktiivin tiettyjen säännösten täytäntöön panemiselle, sillä ei saisi korvata kansalliselle lainsäätäjälle kuuluvia velvoitteita.

Mahdollisimman vähäisenä pidettävä yhteissääntely tarjoaa itsesääntelyn ja kansallisen lainsäätäjän välisen oikeudellisen yhteyden jäsenvaltioiden oikeusperinteiden mukaisesti. Yhteissääntelyssä olisi säilytettävä valtion mahdollisuus puuttua asioihin siinä tapauksessa, että sen tavoitteita ei saavuteta. Tämä direktiivi rohkaisee yhteissääntelyn ja itsesääntelyn käyttöön, mikä ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden virallisiin velvoitteisiin direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sillä ei olisi velvoitettava jäsenvaltioita perustamaan yhteis- ja itsesääntelyjärjestelmiä eikä keskeytettävä taikka vaarannettava nykyisiä yhteis- ja itsesääntelyä koskevia aloitteita, joita jo toteutetaan jäsenvaltioissa ja jotka toimivat tehokkaasti.

- (37) Medialukutaidolla tarkoitetaan kuluttajan taitoja, tietämystä ja ymmärrystä, joiden avulla hän voi käyttää tiedotusvälineitä tehokkaasti ja turvallisesti. Medialukutaitoiset henkilöt pystyvät tekemään valistuneita päätöksiä, ymmärtämään sisällön ja palvelujen luonteen sekä hyödyntämään uusien viestintätekniikoiden tarjoamat monipuoliset mahdollisuudet. He pystyvät muita paremmin suojaamaan itseään ja perhettään haitalliselta tai loukkaavalta aineistolta. Medialukutaidon kehittämistä kaikilla yhteiskunnan aloilla olisi sen vuoksi edistettävä ja edistymistä olisi seurattava tiiviisti.

Alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen 20 päivänä joulukuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽²⁾ sisältyy jo joukko mahdollisia toimenpiteitä medialukutaidon edistämiseksi, kuten esimerkiksi opettajien ja kouluttajien ammattitaidon jatkuva kehittäminen, erityinen opastus internetin käytössä lapsille jo hyvin varhaisessa vaiheessa sekä vanhemmille avoimia oppitunteja tai kansalaisille suunnattujen kansallisten tiedotuskampanjoiden järjestäminen kaikissa tiedotusvälineissä, jotta voidaan antaa tietoja internetin vastuullisesta käytöstä.

- (38) Televisiolähetystoiminnan harjoittajilla on mahdollisuudet hankkia yksinoikeuksia yleisöä suuresti kiinnostaviin lähetyksiin. On kuitenkin olennaisen tärkeää edistää moniarvoisuutta monimuotoisen uutistuotannon ja ohjelmatuotannon avulla kaikkialla Euroopan unionissa ja noudattaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa tunnustettuja periaatteita.

⁽¹⁾ Asia C-355/98, komissio v. Belgia, Kok. 2000, s. I-1221, tuomion 28 kohta ja asia C-348/96, Calfa, Kok. 1999, s. I-11, tuomion 23 kohta.

⁽²⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 72.

(39) Jotta voidaan turvata tiedonsaantia koskevan perusvapauden toteutuminen ja taata katselijoiden etujen kattava ja asianmukainen suoja Euroopan unionissa, televisiolähetystoiminnan harjoittajien, joilla on yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostaviin tapahtumiin koskeviin lähetyksiin, olisi myönnettävä muille lähetystoiminnan harjoittajille tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin oikeus käyttää – yksinoikeudet asianmukaisesti huomioon ottaen – lyhyitä otteita näistä tapahtumista yleisissä uutisohjelmissä. Näistä ehdoista olisi tiedotettava hyvissä ajoin ennen yleisöä suuresti kiinnostavaa tapahtumaa, jotta muilla olisi riittävästi aikaa käyttää tätä oikeutta. Lähetystoiminnan harjoittajan olisi voitava käyttää tätä oikeutta erityisesti lähetystoiminnan harjoittajan puolesta toimivan välittäjän avulla tapauskohtaisesti. Tällaisia lyhyitä otteita voivat käyttää Euroopan unionin laajuisiin lähetyksiin kaikki kanavat, myös erikoistuneet urheilukanavat, ja niiden kesto saisi olla enintään 90 sekuntia.

Oikeutta saada käyttää lyhyitä otteita olisi sovellettava rajat ylittävältä pohjalta vain silloin, kun se on välttämätöntä. Tämän vuoksi lähetystoiminnan harjoittajan olisi ensin pyydettävä aineiston käyttöön saamista sellaiselta samaan jäsenvaltion sijoittautuneelta lähetystoiminnan harjoittajalta, jolla on yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan.

Yleisten uutisohjelmien käsite ei saisi käsittää lyhyiden otteiden keräämistä viihdekäyttöön tarkoitettuihin ohjelmiin.

Alkuperämaan periaatetta olisi sovellettava sekä lyhyiden otteiden saantiin että niiden välittämiseen. Rajat ylittävissä tapauksissa tämä tarkoittaa sitä, että eri lakeja olisi sovellettava peräkkäin. Ensiksi olisi lyhyiden otteiden käyttöön saamiseen sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon alkuperäisen signaalin toimittava (eli käyttöön antava) lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut. Tämä on yleensä jäsenvaltio, jossa kyseinen tapahtuma järjestetään. Jos jäsenvaltio on ottanut käyttöön vastaavan järjestelmän kyseisen tapahtuman käyttöön saamiseksi, sen lainsäädäntöä olisi joka tapauksessa sovellettava. Toiseksi olisi lyhyiden otteiden lähettämiseen sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon lyhyitä otteita lähettävä lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut.

(40) Tämän direktiivin vaatimukset, jotka koskevat aineiston saantia lyhyitä uutisraportteja varten yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, eivät saisi vaikuttaa tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2001/29/EY⁽¹⁾ ja asiaa koskevien tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien alan kansainvälisiin yleissopimuksiin. Jäsenvaltioiden olisi helpotettava yleisöä suuresti kiinnostavien tapahtumien saatavuutta antamalla pääsyn lähetystoiminnan harjoittajan signaaliin tässä direktiivissä tarkoitetuilla tavoin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin valita

muuta vastaavanlaisia tässä direktiivissä tarkoitettuja keinoja. Näihin keinoihin kuuluu muun muassa pääsy kyseisten tapahtumien tapahtumapaikalle signaaliin pääsyn asemesta. Lähetystoiminnan harjoittajia ei olisi estettävä sopimasta yksityiskohtaisemmista järjestelyistä.

(41) Olisi varmistettava, että mediapalvelujen tarjoajien käytäntö tarjota suorina uutisohjelmia tilattavina palveluina suoran lähetyksen jälkeen on yhä mahdollista niin, ettei yksittäistä ohjelmaa tarvitse muokata poistamalla siitä lyhyitä otteita. Tämä mahdollisuus olisi rajoitettava saman mediapalvelujen tarjoajan tilattuna toimittamaan samantyyppiseen televisio-ohjelmaan niin, että sitä ei voida käyttää lyhyisiin otteisiin perustuvien uusien tilattavien liiketoimintamallien luomiseen.

(42) Tilattavat palvelut eroavat televisiolähetystoiminnalla tarjottavista palveluista käyttäjien valinta- ja hallintamahdollisuuksien sekä palvelujen yhteiskunnallisten vaikutusten suhteen⁽²⁾. Sen vuoksi on perusteltua säännellä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja kevyemmin siten, että niiden osalta olisi noudatettava ainoastaan tämän direktiivin perussääntöjä.

(43) Audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisluonteen vuoksi ja etenkin siksi, että niillä on vaikutusta ihmisten mielenpitemuodostukseen, on erityisen tärkeää, että käyttäjät tietävät tarkkaan, kuka on vastuussa näiden palvelujen sisällöstä. Sen vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että käyttäjillä on koko ajan vaivaton ja suora pääsy mediapalvelujen toimittajaa koskeviin tietoihin. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä yksityiskohtaisista käytännön järjestelyistä, joilla tähän tavoitteeseen päästään, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön lainsäädännön muiden asiaan liittyvien säännösten soveltamista.

(44) Audiovisuaalisten mediapalvelujen haitallisen sisällön saatavuus huolestuttaa edelleen lainsäätäjiä, media-alaa ja lasten vanhempia. Edessä on myös uusia haasteita, jotka liittyvät erityisesti uusiin jakeluteknologioihin ja uusiin tuotteisiin. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön sääntöjä, joilla suojellaan alaikäisten fyysistä, henkistä ja moraalista kehitystä sekä yksilöiden ihmisarvoa kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa, myös audiovisuaalisissa kaupallisissa viestinnässä.

(45) Alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojelemiseksi toteutettavissa toimenpiteissä olisi löydettävä tarkka tasapaino sananvapautta koskevan perusoikeuden kanssa, josta määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Tällaisilla toimenpiteillä, joihin kuuluvat muun muassa henkilökohtaisten tunnuslukujen (PIN-koodit) käyttö, suodatinjärjestelmät tai merkinnät, olisi sen vuoksi pyrittävä varmistamaan riittävä alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojeleminen varsinkin tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁽²⁾ Asia C-89/04, Mediakabel.

- Suosituksessa alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja vastineoikeudesta todetaan jo suodatinjärjestelmien ja merkintöjen tärkeys, ja siihen sisältyy useita mahdollisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi, kuten se, että käyttäjille toimitetaan tehokas, päivitettävä ja helppokäyttöinen suodatinjärjestelmä heidän tehdessään sopimuksen verkko-operaattorin kanssa, tai se, että varustetaan erityisesti lapsille tarkoitettut liittymäpalvelut automaattisella suodatinjärjestelmällä.
- (46) Jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluviin audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajiin olisi joka tapauksessa sovellettava lapsipornografian levittämistä koskevaa kieltoa lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.
- (47) Mitkään tällä direktiivillä käyttöön otetut säännökset, jotka koskevat alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojelua, eivät välttämättä edellytä, että näiden suojelemiseksi toteutettavat toimenpiteet olisi pantava täytäntöön viranomaisten suorittamalla audiovisuaalisten mediapalvelujen ennakkotarkastuksella.
- (48) Tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut voivat osittain korvata televisiolähetystoiminnalla tarjottavia palveluja. Sen vuoksi niiden olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua ja tuettava tätä kautta aktiivisesti kulttuurin monimuotoisuutta, silloin kun se on käytännössä mahdollista. Tällaista eurooppalaisten teosten tukemista voidaan toteuttaa muun muassa rahoittamalla tällaisilla palveluilla eurooppalaisten teosten tuotantoa tai niiden oikeuksien hankintaa, tarjoamalla teoksille tietty vähimmäisosuus tilausvideolueteloissa ("video on demand") tai laatimalla eurooppalaisista teoksista kiinnostavia esittelyjä sähköisiin ohjelmaoppaisiin. On tärkeää tarkastella säännöllisesti uudelleen niiden säännösten soveltamista, jotka liittyvät eurooppalaisten teosten aseman edistämiseen audiovisuaalisten mediapalvelujen avulla. Jäsenvaltioiden olisi tässä direktiivissä tarkoitetuissa kertomuksissaan huomioitava erityisesti myös tällaisten palvelujen osuus eurooppalaisten teosten tuotannon ja eurooppalaisia teoksia koskevien oikeuksien hankinnan rahoituksessa, eurooppalaisten teosten osuus audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjonnassa sekä se, kuinka paljon tällaisissa palveluissa tarjottavia eurooppalaisia teoksia tosiasiallisesti käytetään.
- (49) Määriteltäessä direktiivin 89/552/ETY 5 artiklassa tarkoitettuja "televisiolähetystoiminnan harjoittajista riippumattomia tuottajia" jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon ennen kaikkea perusteet, jotka koskevat tuotantoyhtiön omistussuhteita, samalle lähetystoiminnan harjoittajalle toimitettavien ohjelmien määrää sekä toissijaisten käyttöoikeuksien omistusta.
- (50) Pannessaan täytäntöön direktiivin 89/552/ETY 4 artiklan säännöksiä jäsenvaltioiden olisi rohkaistava lähetystoiminnan harjoittajia sisällyttämään ohjelmistoonsa riittävän suuren osuuden eurooppalaisia yhteistuotantoja tai muista Euroopan maista peräisin olevia teoksia.
- (51) On tärkeää varmistaa, että elokuvateokset lähetetään sellaisten määräaikaisten puitteissa, joista oikeudenhaltijat ja mediapalvelujen tarjoajat ovat sopineet keskenään.
- (52) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen saatavuus lisää kuluttajien valinnanvaraa. Yksityiskohtaisten sääntöjen asettaminen audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja varten ei sen vuoksi näytä olevan perusteltua eikä teknisestä näkökulmasta järkevää. Kaikenlaisen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän olisi kuitenkin noudatettava tunnistettavuutta koskevien sääntöjen lisäksi myös tiettyjä laatuja koskevia perussääntöjä selkeiden julkista politiikkaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (53) Vastineoikeus soveltuu hyvin oikaisukeinoksi televisiolähetysten osalta, ja sitä voidaan soveltaa myös verkkoympäristöön. Suositukseen alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja vastineoikeudesta sisältyy jo asianmukaisia ohjeita toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä niin, että oikeus vastineeseen tai vastaavat oikaisukeinot verkkoviestinnän osalta varmistetaan riittävästi.
- (54) Kuten komissio on todennut tulkitsevassa tiedonannossaan, jonka aiheena ovat tietyt "televisio ilman rajoja" -direktiivin televisiomainontaa koskevien säännösten näkökohdat⁽²⁾, uudet mainostekniikat ja markkinoinnin innovaatiot ovat luoneet uusia mahdollisuuksia tehokkaaseen kaupalliseen audiovisuaaliseen viestintään perinteisissä televisiolähetyksissä antaen niille paremmat mahdollisuudet kilpailla tasavertaisesti tilattavien palvelujen innovaatioiden kanssa.
- (55) Kaupallinen ja teknologinen kehitys lisää käyttäjien valinnanvaraa ja vastuuta audiovisuaalisten mediapalvelujen käytössä. Jotta sääntely olisi edelleen oikeassa suhteessa yleiseen etuun liittyviin tavoitteisiin, siinä olisi mahdollistettava tietty joustavuus televisiolähetystoiminnalla tarjottavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta. Erotteluperiaatteen olisi koskettava ainoastaan televisiomainontaa ja teleostoslähetyksiä, tuotesijoittelu olisi sallittava tietyn edellytyksin, jollei jäsenvaltio pääätä toisin, ja jotkin määrälliset rajoitukset olisi poistettava. Piilotetusti toteutettu tuotesijoittelu olisi kuitenkin kiellettävä. Erotteluperiaate ei saisi estää uusien mainostekniikoiden käyttöä.

⁽¹⁾ EUVL L 13, 20.1.2004, s. 44.⁽²⁾ EUVL C 102, 28.4.2004, s. 2.

- (56) Tässä direktiivissä annettujen menettelyä koskevien sääntösten lisäksi sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, kuten harhaanjohtaviin ja aggressiivisiin menettelyihin audiovisuaalisissa mediapalveluissa, sovelletaan sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY⁽¹⁾. Koska tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä toukokuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/33/EY⁽²⁾, jossa kielletään savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta ja sponsorointi painetuissa tiedotusvälineissä, tietoyhteiskunnan palveluissa ja radiolähetyksissä, ei rajoiteta direktiivin 89/552/ETY soveltamista, direktiivin 2003/33/EY ja direktiivin 89/552/ETY välisen suhteen olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisen luonteen vuoksi lisäksi säilyttävä ennallaan tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽³⁾ 88 artiklan 1 kohtaa, jossa kielletään tiettyjen lääkkeiden mainonta suurelle yleisölle, sovelletaan saman artiklan 5 kohdan mukaisesti niin, ettei rajoiteta direktiivin 89/552/ETY 14 artiklan soveltamista. Direktiivin 2001/83/EY ja direktiivin 89/552/ETY välisen suhteen olisi säilyttävä ennallaan tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Tämä direktiivi ei myöskään saisi rajoittaa elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006⁽⁴⁾ soveltamista.
- (57) Koska katsojilla on entistä enemmän mahdollisuuksia välttää mainoksia uusien tekniikoiden kuten digitaalisten kotivideonauhureiden käytöllä ja kanavavalikoiman laajennuttua, mainoskatkojen sijoittelun yksityiskohtainen sääntely katsojien suojelemiseksi ei enää ole perusteltua. Tällä direktiivillä ei olisi lisättävä tunnin aikana sallittavan mainonnan määrää, mutta sillä olisi annettava lähetystoiminnan harjoittajille liikkumavaraa mainonnan sijoittelussa silloin, kun tästä ei aiheudu tarpeetonta haittaa ohjelmien eheyden kannalta.
- (58) Tämän direktiivin tarkoituksena on suojata eurooppalaisen television erityispiirteitä, joihin kuuluu mainosten sijoittaminen mieluiten ohjelmien väliin, ja sen vuoksi siinä rajoitetaan katkojen määrää elokuvateoksissa, televisiota varten tehdyissä elokuvissa sekä joissain ohjelmaluokissa, jotka edelleen tarvitsevat erityissuojelua.
- (59) Televisiomainonnan päivittäistä enimmäismäärää koskeva aiempi rajoitus oli paljolti teoreettinen. Tuntikohtainen
- aikarajoitus on tärkeämpi, koska sitä sovelletaan myös parhaana katseluaikana. Sen vuoksi päivittäinen aikarajoitus olisi poistettava, mutta televisiomainospalojen ja telestosesitysten tuntikohtainen aikarajoitus olisi säilytettävä. Myöskään erityisille teleostos- tai mainoskanaville sallitun ajan määrälliset rajoitukset eivät enää vaikuta perustelluilta, koska kuluttajien valintamahdollisuudet ovat lisääntyneet. Televisiomainospalojen ja telestoesitysten tuntikohtainen 20 prosentin enimmäismäärä on kuitenkin edelleen sovellettavissa oleva. Televisiomainospalan käsitteellä olisi tarkoitettava direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 1 artiklan i alakohdan mukaista televisiomainontaa, jonka kesto on enintään 12 minuuttia.
- (60) Tällä direktiivillä kielletään piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, koska sillä on kielteisiä vaikutuksia kuluttajien kannalta. Piilotetusti toteutetun audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän kieltäminen ei saisi koskea tämän direktiivin puitteissa sallittua tuotesijoittelua, jos katsojille ilmoitetaan asianmukaisesti tuotesijoittelusta. Tämä voidaan toteuttaa ilmoittamalla esimerkiksi puolueettomalla tunnuksella, että ohjelmassa on tuotesijoittelua.
- (61) Tuotesijoittelua esiintyy elokuvateoksissa ja televisiolle tehdyissä audiovisuaalisissa teoksissa, mutta jäsenvaltiot sääntelevät sitä eri tavoin. Jotta voidaan taata tasavertaiset toimintaedellytykset ja parantaa tätä kautta Euroopan media-alan kilpailukykyä, tarvitaan tuotesijoittelua koskevia sääntöjä. Tässä direktiivissä käyttöön otetun tuotesijoittelun määrittämisen olisi käsitettävä kaikenlainainen audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, jossa ohjelmaan sisällytetään esitettäväksi tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan. Tavaroiden tai palvelujen kuten tuotantotarpeiston tai palkintojen tarjoamista ilmaiseksi olisi pidettävä tuotesijoitteluna vain, jos tavaroilla tai palveluilla on merkittävää arvoa. Tuotesijoitteluun olisi sovellettava samoja laadullisia sääntöjä ja rajoituksia kuin audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään. Ratkaiseva peruste, jolla voidaan tehdä ero sponsoroinnin ja tuotesijoittelun välillä, on se, että tuotesijoittelussa viittaus tuotteeseen esitetään osana ohjelman toimintasisältöä, minkä vuoksi direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 1 artiklan m alakohdassa olevassa määritelmässä käytetään sanamuotoa ”ohjelmaan sisällytetään”. Sponsorointiviittauksia voidaan sen sijaan näyttää ohjelman aikana, mutta ne eivät ole osa ohjelman juonta.
- (62) Tuotesijoittelu olisi periaatteessa kiellettävä. Joidenkin ohjelmatyyppejen osalta on kuitenkin tarkoituksenmukaista tehdä positiiviseen luetteloon perustuvia poikkeuksia. Jäsenvaltion olisi voitava syrjäyttää nämä poikkeukset kokonaan tai osittain, esimerkiksi sallimalla tuotesijoittelu ainoastaan sellaisissa ohjelmissa, joita ei ole tuotettu yksinomaan kyseisen jäsenvaltion alueella.

(1) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

(2) EUVL L 152, 20.6.2003, s. 16.

(3) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1901/2006 (EUVL L 378, 27.12.2006, s. 1).

(4) EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9. Oikaisu EUVL L 12, 18.1.2007, s. 3.

- (63) Sponsorointi ja tuotesijoittelu olisi lisäksi kiellettävä, jos ne vaikuttavat ohjelmien sisältöön sillä tavoin, että ne vaikuttavat mediapalvelun tuottajan vastuuseen ja toimintukselliseen itsenäisyyteen. Tämä on asian laita temaattisen sijoittelun osalta.
- (64) Vammaisten ja ikääntyneiden oikeuteen osallistua ja integroitua yhteisön yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuurielämään kuuluu erottamattomana osana mahdollisuus käyttää audiovisuaalisia mediapalveluja. Keinoina tähän saatavuuteen pääsemiseksi olisi käytettävä muun muassa viittomakieltä, ohjelmien tekstitystä, äänikuvausta ja helpolukuisia valikkoja.
- (65) Jäsenvaltiot vastaavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa niille määrättyjen velvoitteiden mukaisesti siitä, että tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja että se pannaan tehokkaasti täytäntöön. Jäsenvaltiot voivat vapaasti valita asianmukaiset keinot ja erityisesti toimivaltaisten riippumattomien sääntelyelintensä muodon oikeudellisten perinteidensä ja vakiintuneiden rakenteidensa mukaisesti, jotta ne pystyvät suorittamaan tehtävänsä puolueettomasti ja avoimesti pannesaan täytäntöön tätä direktiiviä. Jäsenvaltioiden valitsemien keinojen olisi erityisesti edistettävä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta.
- (66) Tämän direktiivin asianmukaisen soveltamisen varmistaminen edellyttää tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten sääntelyelinten ja komission välillä. Myös jäsenvaltioiden välinen ja jäsenvaltioiden sääntelyelinten välinen tiivis yhteistyö on erityisen tärkeää ottaen huomioon se vaikutus, joka johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneilla lähetystoiminnan harjoittajilla voi olla toiseen jäsenvaltioon. Jos kansallisessa lainsäädännössä on säädetty lupamenettelyistä ja jos asia koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, on suotavaa, että asiaankuuluvat elimet ovat yhteydessä keskenään ennen tällaisten lupien myöntämistä. Tämän yhteistyön olisi katettava kaikki direktiivillä 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, ja erityisesti sen 2, 2 a ja 3 artiklalla yhteen sovitettut alat.
- (67) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ilman rajoja olevan alueen luominen audiovisuaalisille palveluille samalla kun varmistetaan yleistä etua koskevien tavoitteiden suojan korkea taso, erityisesti alaikäisten ja ihmisarvon suojan sekä vammaisten oikeuksien edistäminen, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (68) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 artiklan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,
- OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:
- 1 artikla*
- Muutetaan direktiivi 89/552/ETY seuraavasti:
- 1) Korvataan otsikko seuraavasti:
- ”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)”.
- 2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:
- ”1 artikla
- Tässä direktiivissä tarkoitetaan
- a) ’audiovisuaalisella mediapalvelulla’
- perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklan mukaista palvelua, jonka toimituksellinen vastuu kuuluu mediapalvelun tarjoajalle ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä. Tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän artiklan e alakohdassa määritellyjä televisiolähetyksiä tai tämän artiklan g alakohdassa määritellyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja,
- ja/tai
- audiovisuaalista kaupallista viestintää;
- b) ’ohjelmalla’ ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa ja joka on muodoltaan ja sisällöltään verrattavissa televisiolähetyksen muotoon ja sisältöön. Ohjelmia ovat esimerkiksi pitkät elokuvat, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja fiktiot;

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- c) 'toimituksellisella vastuulla' sekä ohjelmien valinnan että niiden organisoinnin tosiasiallista valvontaa televisiolähetysten osalta aikataulun mukaisesti ja tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta ohjelmaluettelon mukaisesti. Toimituksellinen vastuu ei välttämättä merkitse kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista vastuuta tarjotusta sisällöstä tai palveluista;
- d) 'mediapalvelun tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun audiovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan;
- e) 'televisiolähetystoiminnalla' tai 'televisiolähetyksellä' (lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien seuraamiseksi reaaliajassa tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti;
- f) 'lähetystoiminnan harjoittajalla' televisiolähetysjäseniä tarjoavaa mediapalvelun tarjoajaa;
- g) 'tilattavalla audiovisuaalisella mediapalvelulla' (ei-lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien katselemiseksi käyttäjän valitsemana ajankohtana ja käyttäjän omasta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan valikoimista ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta;
- h) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa. Tällaista kuvaa lähetetään ohjelman yhteydessä tai se sisällytetään ohjelmaan maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroimisen, teleostoslähetykset ja tuotesijoittelun;
- i) 'telemainonnalla' kaikenlaista kauppaan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiinsa edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan;
- j) 'piilotetusti toteutetulla audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' tavarantarjoajan tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että mediapalvelun tarjoajan tarkoituksena on käyttää tätä esittämistä mainostarkoituksessa ja siten, että se saattaa johtaa yleisöä harhaan sen luonteen suhteen. Tällaista esittämistä pidetään tarkoituksellisenä, erityisesti silloin, kun se tehdään maksua tai muuta vastiketta vastaan;
- k) 'sponsoroimilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuotantoa, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;
- l) 'teleostoslähetyksillä' suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisiolähetysjäseniä tuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan;
- m) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;
- n) i) 'eurooppalaisilla teoksilla'
- jäsenvaltioista peräisin olevia teoksia,
- teoksia, jotka ovat peräisin Euroopan neuvoston laatiman rajat ylittäviä televisiolähetysjäseniä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen osapuolena olevista eurooppalaisista kolmansista maista, jos teokset täyttävät ii alakohdassa säädetyt edellytykset,
- teoksia, jotka on tuotettu yhteistuotantoina yhteisön ja kolmansien maiden välisten, audiovisuaalialaan liittyvien sopimusten puitteissa ja jotka täyttävät kussakin tällaisessa sopimuksessa määritellyt ehdot.
- Toisen ja kolmannen luetelmakohdan säännösten soveltamisen edellytyksenä on, ettei jäsenvaltioista peräisin oleviin teoksiin kyseisissä kolmansissa maissa sovelleta syrjiviä toimenpiteitä.

ii) Teokset ovat i alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja teoksia, jos ne on pääosin tehty yhdessä tai useammassa i alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettussa valtiossa asuvien tekijöiden ja työntekijöiden myötävaikutuksella ja jos teokset täyttävät jonkin seuraavista kolmesta edellytyksestä:

— teosten yksi tai useampi tuottaja on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitettuista valtioista, tai

— teosten tuotantoa johtaa ja todellisuudessa valvoo yksi tai useampi tuottaja, joka on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitettuista valtioista, tai

— näistä valtioista olevien yhteistuottajien osuus on yli puolet yhteistuotannon kokonaiskustannuksista ja yhteistuotantoa ei valvo yksi tai useampi näiden valtioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

iii) Teoksia, jotka eivät ole i alakohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia teoksia, mutta jotka on tuotettu jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen yhteistuotantosopimusten mukaisesti, pidetään eurooppalaisina teoksina edellyttäen, että yhteisöstä olevien yhteistuottajien osuus muodostaa suurimman osan kokonaistuotantokustannuksista ja että tuotantoa ei valvo yksi tai useampi jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.”

3) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien lähettämät audiovisuaaliset mediapalvelut ovat sen oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaiset, jota sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluvilla sellaisia mediapalvelun tarjoajia,

a) jotka ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti; tai

b) joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa.

3. Tässä direktiivissä katsotaan mediapalvelun tarjoajan olevan sijoittautunut jäsenvaltioon seuraavissa tapauksissa:

a) mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, ja asianomaista audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään samassa jäsenvaltiossa;

b) jos mediapalvelujen tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;

c) jos mediapalvelun tarjoajalla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat päätökset tehdään kolmannessa maassa, tai jos tilanne on päinvastainen, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon edellyttäen, että merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoamisen harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Mediapalvelun tarjoajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, katsotaan kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin seuraavissa tapauksissa:

a) ne käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä;

b) ne eivät käytä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä, mutta ne käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.

5. Jos sitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, ei voida ratkaista 3 ja 4 kohdan perusteella, toimivaltainen on se jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittanut perustamissopimuksen 43–48 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

6. Tätä direktiiviä ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei vastaanota suoraan tai epäsuorasti tavanomaisilla kuluttajalaitteilla.”

4) Muutetaan 2 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on taattava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä perustein, jotka liittyvät niihin aloihin, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee.”

b) korvataan 2 kohdassa johdantolause ja a alakohta seuraavasti:

”2. Televisiolähetystoiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toisesta jäsenvaltiosta tulevassa televisiolähetyksessä rikotaan ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti 22 artiklan 1 tai 2 kohdan ja/tai 3 b artiklan säännöksiä;”

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Tilattavien audiovisuaalisten mediapalveluiden osalta jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdan säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä tietyn palvelun osalta, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) toimenpiteet

i) ovat tarpeellisia jollakin seuraavalla perusteella:

— yleinen järjestys, erityisesti rikosten ehkäisy, tutkinta, selvittäminen ja syytteenpano,

mukaan lukien alaikäisten suojeleminen ja erityisesti rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan yllyttämisen torjunta ja yksittäisiin ihmisiin kohdistuvat ihmisarvon loukkaukset,

— kansanterveyden suojeleminen,

— yleinen turvallisuus, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen,

— kuluttajansuoja, mukaan lukien sijoittajien suoja;

ii) kohdistuvat tilattavaan audiovisuaaliseen mediapalveluun, joka vahingoittaa i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai joka vakavalla tavalla saattaa vaarantaa näiden tavoitteiden saavuttamisen;

iii) ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin;

b) jäsenvaltio on ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista ja rajoittamatta oikeudenkäyntimenetelyjä, esitutkinta ja rikostutkintatoimet mukaan luettuina:

— pyytänyt jäsenvaltiota, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, toteuttamaan toimenpiteitä eikä viimeksi mainittu ole niitä toteuttanut tai ne eivät ole olleet riittäviä,

— ilmoittanut komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palvelun tarjoaja kuuluu, aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa poiketa 4 kohdan b alakohdassa asetetuista edellytyksistä. Tällöin toimenpiteistä on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palveluntarjoaja kuuluu, ja mainittava samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus.

6. Rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta toteuttaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa. Jos komissio toteaa, että toimenpide on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, se pyytää, että kyseinen jäsenvaltio pidättyy toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai lopettaa niiden toteuttamisen viipymättä.”

5) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensopivilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia.

2. Niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio

- a) on käyttänyt 1 kohdassa tarkoitettua vapauttaan hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleistä etua koskevia sääntöjä, ja
- b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa televisiolähettyksiä, jotka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi ottaa yhteyden siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, löytääkseen molempia tyydyttävän ratkaisun kaikkiin aiheutuneisiin ongelmiin. Saatuaan perustellun pyynnön ensin mainitulta jäsenvaltiolta sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehoitettava lähetystoiminnan harjoittajaa noudattamaan kyseisiä yleistä etua koskevia sääntöjä. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava ensin mainitulle jäsenvaltiolle pyynnön perusteella saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa. Kumpikin jäsenvaltio voi pyytää 23 a artiklan mukaisesti perustettua yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

3. Jos ensin mainittu jäsenvaltio katsoo,

- a) että 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä, ja
- b) että kyseinen lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitetuista aloista ja joita siihen sovellet-

taisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ensiksi mainittuun jäsenvaltioon,

tämä jäsenvaltio voi toteuttaa asianomaiseen lähetystoiminnan harjoittajaan kohdistettavia asianmukaisia toimenpiteitä.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.

4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä perustellen syyt, joihin se perustaa arvionsa; ja
- b) komissio on päättänyt, että toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia, ja erityisesti, että toimenpiteet 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu.

5. Komissio päättää asiasta kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tekemisestä. Jos komissio päättää, että toimenpiteet ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, kyseisen jäsenvaltion on jätettävä esitetyt toimenpiteet toteuttamatta.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasialisesti noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.

7. Jäsenvaltioiden on edistettävä kansallisella tasolla oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa yhteis- ja/tai itsesääntelyjärjestelmien toteuttamista niillä alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Näiden järjestelmien on oltava kulloisenkin jäsenvaltion keskeisten toimijoiden laajasti hyväksymiä, ja niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen täytäntöönpano.

8. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan täysimääräisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivin 2000/31/EY säännös on ristiriidassa tämän direktiivin säännöksen kanssa, sovelletaan tämän direktiivin säännöstä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.”

6) Kumotaan 3 a artikla.

7) Lisätään luku seuraavasti:

”II a LUKU

KAIKKIIN AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

3 a artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvat audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajat asettavat helposti, suoraan ja pysyvästi vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

- a) mediapalvelun tarjoajan nimi;
- b) käyntiosoite, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut;
- c) mediapalvelun tarjoajaa koskevat tiedot, mukaan luetuna sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton kyseiseen tarjoajaan;
- d) soveltuviissa tapauksissa tiedot toimivaltaisista sääntely- tai valvontaelimistä.

3 b artikla

Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä aineksia, jotka yllyttävät vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.

3 c artikla

Jäsenvaltioiden on rohkaistava lainkäyttövaltaansa kuuluvia mediapalvelun tarjoajia varmistamaan, että niiden palvelut saatetaan asteittain näkö- ja kuulovammaisten henkilöiden käytettäviksi.

3 d artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat eivät lähetä elokuvateoksia muulloin kuin oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina.

3 e artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi. Piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;

b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;

c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:

- i) loukata ihmisarvoa;
- ii) sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansallisuuteen, uskoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
- iii) suosia terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaa toimintaa;
- iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;

d) kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;

e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;

f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövalan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;

g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä tai moraalista haittaa alaikäisille. Sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttäjä perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. Jäsenvaltiot ja komissio rohkaisevat mediapalvelujen tarjoajia kehittämään käytännesääntöjä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jota esiintyy lasten ohjelmiin liitettyinä tai lasten ohjelmissa ja joka koskee ravintoaineita sisältäviä taikka ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita sisältäviä elintarvikkeita ja juomia. Tämä koskee erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa/natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

3 f artikla

1. Audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien, jotka ovat sponsoroituja, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetyksiaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;
- b) niissä ei saa suoraan kannustaa vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavariin tai palveluihin;
- c) katsojille on ilmoitettava selvästi sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroidut ohjelmat on selkeästi yksilöitävä sellaisiksi käyttämällä ohjelmien kannalta asianmukaisesti sponsorin nimeä, tunnusta ja/tai muuta symbolia, kuten viittausta sponsorin tuotteisiin tai palveluihin, taikka selvästi erottuvaa sponsoroinnin ilmaisevaa merkkiä ohjelmien alussa, aikana ja/tai lopussa.

2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.

3. Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tai ohjelmissa tehdä tunnetuksi yrityksen nimeä tai edistää sen julkista kuvaa, mutta eivät saa edistää sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen myyntiä, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.

3 g artikla

1. Tuotesijoittelu on kielletty.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tuotesijoittelu on sallittua, jollei jäsenvaltio toisin päätä,

— audiovisuaalista mediapalvelua varten tehdyissä elokuvateoksissa, elokuvissa ja sarjoissa, urheiluohjelmissa ja kevyissä viihdeohjelmissa, tai

— tapauksissa, joissa ei peritä maksua vaan ainoastaan tarjotaan ilmaiseksi tiettyjä tavaroita tai palveluja kuten tuotetarpeistoja ja palkintoja sisällytettäväksi ohjelmaan.

Ensimmäisessä luettelakohdassa säädetty poikkeus ei koske lastenohjelmia.

Ohjelmien, joissa on tuotesijoittelua, on täytettävä vähintään kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetyksiaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;
- b) niissä ei suoraan kannusteta vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavariin tai palveluihin;
- c) niissä ei aiheettomasti korosteta kyseistä tuotetta;
- d) katsojille ilmoitetaan selvästi tuotesijoittelusta. Tuotesijoittelua koskevat ohjelmat on asianmukaisesti yksilöitävä sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti päättää myöntää luvan poiketa edellä d alakohdassa säädetyistä vaatimuksista edellyttäen, ettei mediapalvelujen tarjoaja itse tai mediapalvelujen tarjoajan sidosyritys ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

3. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää

— tupakkatuotteiden tai savukkeiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten harjoittamaa tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti, tai

— sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.”

8) Lisätään luku seuraavasti:

”II b LUKU

YKSINOMAAN TILATTAVIIN AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

3 h artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat vakavasti haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe näitä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja.

3 i artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamilla tilattavilla audiovisuaalisilla mediapalveluilla edistetään mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta. Tällaista teosten edistämistä voidaan toteuttaa muun muassa tällaisten palvelujen antamalla rahoituksella, joka kohdistuu eurooppalaisten teosten tuotantoon tai niitä koskevien oikeuksien hankkimiseen taikka sillä osuudella tai näkyvyydellä, joka tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien tarjoamia ohjelmia koskevissa luetteloissa annetaan eurooppalaisille teoksille.

2. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 sekä sen jälkeen neljän vuoden välein komissiolle kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.

3. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehittymisen sekä kulttuurista monimuotoisuutta koskevan tavoitteen.”

9) Lisätään luku seuraavasti:

”II c LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOTKA KOSKEVAT YKSINOIKEUKSIA JA LYHYITÄ UUTISIA TELEVISIOLÄHETYSTOIMINNASSA

3 j artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa yhteisön oikeuden mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä, siten, että merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä estetään seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetystenä maksuttoman television kautta. Jos se toimii näin, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista kansallisista tai muista kuin kansallisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Näin menetellessään jäsenvaltion on toimittava selkeästi ja avoimesti sekä hyvissä ajoin. Sen on myös määritettävä, onko ohjelma näistä tapahtumista lähetettävä kokonaan tai osittain suorana lähetystenä vai, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetystenä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä. Komissio tarkistaa kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia, ja ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille. Komissio pyytää lausunnon 23 a artiklan nojalla perustetulta yhteiskomitealta. Se julkaisee toteutetut toimenpiteet viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja vähintään kerran vuodessa yhdistetyn luettelon jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät käytä tämän direktiivin julkaisemisen jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on määritellyt 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla kokonaan tai osittain suorana lähetystenä lähetettäväksi tai, jos on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetystenä maksuttoman television kautta lähetettäväksi 1 kohdan mukaisesti.

3 k artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön alueelle sijoittautuneet lähetystoiminnan harjoittajat voivat saada lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka niiden lainkäyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää yksinoikeudella.

2. Jos käyttöoikeutta pyytäneen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa samaan jäsenvaltioon sijoittautunut toinen lähetystoiminnan harjoittaja on saanut yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan, käyttöoikeutta on pyydetävä viimeksi mainitulta lähetystoiminnan harjoittajalta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava aineiston käyttöön saaminen sallimalla, että lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyitä otteita lähetyksestä huolehtivan lähetystoiminnan harjoittajan signaalista edellyttäen, että ne ainakin nimeävät aineistonsa lähteen, jollei tämä käytännön syistä ole mahdotonta.
4. Vaihtoehtona 3 kohdalle jäsenvaltio voi ottaa käyttöön jonkin vastaavan järjestelmän, jolla aineiston käyttöön saaminen tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin varmistetaan toisin keinoin.
5. Lyhyitä otteita voidaan käyttää yksinomaan yleisissä uutisohjelmissa ja niitä saa tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa käyttää vain, jos sama mediapalvelun tarjoaja tarjoaa saman ohjelman myöhemmin nauhoitettuna.
6. Jäsenvaltioiden on, rajoittamatta 1–5 kohdan soveltamista, varmistettava oikeusjärjestelmiensä ja -käytäntöjensä mukaisesti, että tällaisten lyhyiden otteiden tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot, erityisesti mahdolliset korvausjärjestelyt, lyhyiden otteiden enimmäispituus ja niiden lähettämistä koskevat aikarajat, on määriteltävä. Jos korvaus suoritetaan, se ei saa ylittää käyttöön saamisesta suoraan aiheutuneita lisäkustannuksia.”
- 10) Poistetaan 4 artiklan 1 kohdasta sanat ”6 artiklassa tarkoitetuille”.
- 11) Kumotaan 6 ja 7 artikla.
- 12) Korvataan IV luvun otsikko seuraavasti:
- ”TELEVISIOMAINONTA JA TELEOSTOSLÄHETYKSET”.**
- 13) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa ja erotettavissa toimitetusta sisällöstä. Televisiomainonta ja teleostoslähetykset on erotettava selvästi muista ohjelmalveluista kuva- ja/tai äänitunnuksella ja/tai tilan käyttöön liittyvin keinoin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta uusien mainostekniikoiden käyttöä.

2. Yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.”

- 14) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoitettaessa televisiomainoksia tai teleostoslähetysjä ohjelmien keskelle ohjelmien eheys ei kärsi ohjelman luonnolliset tauot sekä ohjelman kesto ja luonne huomioon ottaen, eikä oikeuksien haltijoiden oikeuksia loukata.

2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien, lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmiä, elokuva-teosten ja uutisohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla ja/tai teleostoslähetysillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti. Lastenohjelmien lähetyksen saa keskeyttää mainoksilla ja/tai teleostoslähetysillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Uskonnollisten tilaisuuksien lähetyksiin ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetysjä.”

- 15) Kumotaan 12 ja 13 artikla.

- 16) Kumotaan 14 artiklan 1 kohta.

- 17) Kumotaan 16 ja 17 artikla.

- 18) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

1. Mainospalojen ja teleostosesitysten osuus yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita, eikä sponsorointia koskeviin ilmoituksiin tai tuotesijoitteluun.”

- 19) Korvataan 18 a artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Teleostoslähetykset on yksilöitävä selkeästi kuva- ja äänitunnuksella, ja niiden yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia.”

20) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan tarvittavin muutoksinkin televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan mainontaa ja teleostoslähetyksiä varten sekä televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan oman toiminnan edistämistä varten. Edellä olevaa III lukuja sekä 11 artiklaa ja 18 artiklaa ei sovelleta näihin kanaviin.”

21) Kumotaan 19 a artikla.

22) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 11 artiklan 2 kohdassa ja 18 artiklassa säädettyjä edellytyksiä sellaisten yksinomaan kansalliselle alueelle tarkoitettujen televisiolähetysten osalta, joita yleisö ei voi vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.”

23) Korvataan V luvun otsikko seuraavasti:

**”ALAIKÄISTEN SUOJELU
TELEVISIOLÄHETYSOIMINNASSA”.**

24) Kumotaan 22 a ja 22 b artikla.

25) Korvataan VI luvun otsikko seuraavasti:

”VASTINEOIKEUS TELEVISIOLÄHETYSOIMINNASSA”.

26) Korvataan 23 a artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) edistää jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelytoimenpiteitä koskevasta tilanteesta ja kehityksestä ottaen huomioon yhteisön politiikan audiovisuaalialalla sekä asiaan vaikuttavan teknisen kehityksen;”.

27) Lisätään luku seuraavasti:

”VI b LUKU

JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYELINTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

23 b artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet toimittakseen erityisesti toimivaltaisten riippumattomien

sääntelyelintensä avulla toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 2 a ja 3 artiklan, säännösten soveltaminen edellyttää.”

28) Kumotaan 25 ja 25 a artikla.

29) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Komissio antaa viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kehityksen ja erityisesti teknologian tuoreimman kehityksen, alan kilpailukyvyyn sekä kaikissa jäsenvaltioissa saavutetun medialukutaidon tason edellyttämällä tavalla.

Tässä kertomuksessa arvioidaan myös lastenohjelmiin liitettyä tai ohjelmien sisältämää mainontaa ja erityisesti sitä, onko tähän direktiiviin sisältyvillä määrällä ja laadulla koskevilla säännöillä saavutettu tarvittava suojelun taso.”

2 artikla

Muutetaan kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2006/2004 ⁽¹⁾ seuraavasti:

— Korvataan liitteessä ”3 artiklassa tarkoitettujen direktiivien ja asetusten” oleva 4 kohta seuraavasti:

”4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (*): 3 h ja 3 i artikla sekä 10–20 artikla. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ... päivänä ... kuuta ... annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/65/EY (**).

(*) EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

(**) EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27”.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2009. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

⁽¹⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. LOBO ANTUNES
